

De Tweede Zendingsreis

Kennelijk besluit Paulus, niet lang nadat hij zijn brief aan de gemeenten in Galatië geschreven heeft, dat het een geschikt moment is om hen persoonlijk te bezoeken. Met een dergelijk bezoek hoopt Paulus met eigen ogen te zien hoe de gemeenten zich ontwikkelen en zijn betoog over de besnijdenis kracht bij te zetten met zijn aanwezigheid. Paulus wordt vergezeld door zijn mededienaar Silas, die een van de twee afgevaardigden was die na de conferentie in Jeruzalem naar Antiochië werden gestuurd. Nadat zij door het noorden van Syrië en Cilicië gereisd hebben, trekken zij verder naar Derbe en vervolgens naar Lystra, waar zij een discipel, Timotheüs genaamd, ontmoeten. Deze ontmoeting is het begin van een hechte en productieve relatie tussen de oudere apostel en deze jongeman, die de protegé van Paulus zal worden.

Nadat Timotheüs zich bij het gezelschap aangesloten heeft, gaan zij verder door de streken van Frygië en Galatië. Geleid door de Heilige Geest laat Paulus Mysië links liggen en verblijft enige tijd in Troas, waar Lukas zich naar eigen zeggen bij Paulus en de zijnen voegt. Dan wordt Paulus, door middel van een visioen, opnieuw gewezen waar naartoe te gaan, dit keer naar Macedonië, een provincie in het noorden van het huidige Griekenland. Daar, in de stad Filippi, bekeert Paulus een vrome vrouw, Lydia genaamd, en sticht een gemeente waarmee hij in de komende jaren zeer nauwe betrekkingen zal onderhouden. Die wederzijdse genegenheid komt ongetwijfeld gedeeltelijk voort uit de volgende gebeurtenis: Paulus en Silas worden gevangengezet en op miraculeuze wijze uit hun ketenen verlost, waarna ze de gelegenheid krijgen om niet alleen de gevangenisbewaarder, maar ook zijn hele huishouden te bekeren.

Paulus, Silas en Timotheüs laten Lukas kennelijk in Filippi achter en reizen verder naar Thessalonica, waar zij drie weken verblijven en slechts magere resultaten boeken. Daarna gaan zij naar Berea, waar hun prediking door zowel Joden als Grieken met enthousiasme ontvangen wordt. Maar door oppositie, aangezet door Joden uit Thessalonica, ziet Paulus zich gedwongen om tijdelijk zonder Silas en Timotheüs verder te gaan. Hij gaat in zijn eentje naar Athene, de hoofdstad van het oude Griekenland. Daar gaat hij in discussie met de Epicurische en Stoïcijnse filosofen. Hij voert te midden van hun heidense altaren een eersteklas redevoering over de ware en levende God. Daarna voegen Silas en Timotheüs zich kennelijk bij Paulus in Athene, maar worden korte tijd later naar Thessalonica gestuurd.

Nadat Paulus een tijdje alleen in Athene heeft doorgebracht, reist hij naar het westen, naar Corinthe. Daar predikt hij anderhalf jaar lang het evangelie. Tijdens zijn verblijf in Corinthe voorziet Paulus in zijn eigen levensonderhoud door te werken als tentmaker. Hij doet dit samen met Aquila en diens vrouw Priscilla, die recentelijk vanuit Italië naar Corinthe zijn verhuisd. Vervolgens voegen Silas en Timotheüs zich opnieuw bij Paulus. Zij brengen goed nieuws uit Macedonië. Als reactie op de vragen die door de broeders in Thessalonica worden gesteld, schrijft Paulus hun twee brieven voordat hij Corinthe verlaat. Daarna keert hij via Efeze, Caesara en Jeruzalem terug naar Antiochië.

Het verslag van Lukas over deze tweede zendingsreis begint in mineur wanneer Paulus een geschil heeft met Barnabas, die aanvankelijk van plan was om met Paulus mee te gaan op deze reis.

Hand. 15:36-41
Antiochië

PAULUS EN BARNABAS GAAN IEDER HUNS WEEGS. En na enige dagen zeide Paulus tot Bárnabas: "Laat ons nu wederkeren, en bezoeken onze broeders in elke stad, in welke wij het Woord des Heeren verkondigd hebben, hoe zij het hebben." En Bárnabas ried, dat zij Johannes, die genaamd is Markus, zouden medenemen. Maar Paulus achtte billijk, dat men dien niet zoude medenemen, die van Pamfylië af van hen was afgeweken, en met hen niet was gegaan tot het werk. Er ontstond dan een verbittering, alzo dat zij van elkander gescheiden zijn, en dat Bárnabas Markus medenam, en naar Cyprus afscheepte; maar Paulus verkoos Silas, en reisde heen, der genade Gods van de broederen bevolen zijnde. En hij doorreisde Syrië en Cilicië, versterkende de Gemeenten.

Hand. 16:1-3
Lystra

TIMOTHEUS SLUIT ZICH AAN BIJ PAULUS EN SILAS. En hij kwam te Derbe en Lystre. En ziet, aldaar was een zeker discipel, met name Timótheüs, zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Grieksen vader; welken goeden getuigenis gegeven werd van de broederen te Lystre en Ikónium. Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een Griek was.

Hand. 16:4,5
Frygië en Galatië

GEMEENTEN GESTERKT. En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over, die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te

onderhouden. De Gemeenten dan werden bevestigd in het geloof, en werden dagelijks overvloediger in getal.

Hand. 16:6-10
Troas

VISIOEN VAN MACEDONISCHE ROEPING. En als zij Frygië, en het land van Galatië doorgereisd hadden, werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azië te spreken. En aan Mysië gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynië te reizen; en de Geest liet het hun niet toe. En zij, Mysië voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot Tróas. En van Paulus werd in den nacht een gezicht gezien: er was een Macedónisch man staande, die hem bad en zeide: "Kom over in Macedónië, en help ons." Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedónië te reizen, besluitende daaruit, dat ons de Heere geroepen had, om denzelven het Evangelie te verkondigen.

Hand. 16:11-15
Filippi

LYDIA BEKEERD IN FILIPPI. Van Tróas dan afgevaren zijnde, liepen wij recht naar Samothráce, en den volgende dag naar Neápolis. En van daar naar Filippi, welke is de eerste stad van dit deel van Macedónië, een kolonie. En wij onthielden ons in die stad ettelijke dagen.

En op den dag des sabbats gingen wij buiten de stad aan de rivier, waar het gebed placht te geschieden; en nedergezeten zijnde, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren. En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatíra, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons, zeggende: "Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in mijn huis, en blijft er." En zij dwong ons.

Hand. 16:16-18

BOZE GEEST VERDREVEN. En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin toebreacht met waarzeggen. Dezelve volgde Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: "Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen." En dit deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde, keerde zich om, en zeide tot den geest: "Ik gebied u in den Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat." En hij ging uit ter zelfder ure.

Hand. 16:19-24

PAULUS EN SILAS GEVANGENGEZET. Als nu de heren van dezelve zagen, dat de hoop huns gewins weg was, grepen zij Paulus en Silas, en trokken hen naar de markt voor de oversten. En als zij hen tot de hoofdmannen gebracht hadden, zeiden zij: "Deze mensen beroeren onze stad, daar zij Joden zijn. En zij verkondigen zeden, die ons niet geoorloofd zijn aan te nemen noch te doen, alzo wij Romeinen zijn."

En de schare stond gezamenlijk tegen hen op; en de hoofdmannen, hun de klederen afgescheurd hebbende, bevalen hen te geselen. En als zij hun vele slagen gegeven hadden, wierpen zij hen in de gevangenis, en geboden den stokbewaarder, dat hij hen zekerlijk bewaren zou. Dewelke, zulk een gebod ontvangen hebbende, wierp hen in den binnensten kerker, en verzekerde hun voeten in den stok.

Hand. 16:25-34

GEVANGENBEWAARDER UIT FILIPPI BEKEERD. En omtrent den middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen en de gevangenen hoorden naar hen. En er geschiedde snellijk een grote aardbeving, alzo dat de fundamenten des kerkers bewogen werden; en terstond werden al de deuren geopend, en de banden van allen werden los. En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zou zichzelf omgebracht hebben, menende, dat de gevangenen ontvloden waren. Maar Paulus riep met grote stem, zeggende: "Doe uzelfen geen kwaad; want wij zijn allen hier." En als hij licht geëist had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de voeten; en hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: "Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?"

En zij zeiden: "Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis." En zij spraken tot hem het Woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was.

Hand. 16:35-40

PAULUS EN SILAS VRIJGELATEN. En als het dag geworden was, zonden de hoofdmannen de stadsdienaars, zeggende: "Laat die mensen los." En de stokbewaarder boodschapte deze woorden aan Paulus, zeggende: "De hoofdmannen hebben gezonden, dat gij zoudt losgelaten

worden; gaat dan nu uit, en reist heen in vrede.”

Maar Paulus zeide tot hen: “Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het openbaar geeseld, en in de gevangenis geworpen, en werpen zij ons nu heimelijk daaruit? Niet alzo; maar dat zij zelve komen, en ons uitleiden.”

En de stadsdienaars boodschapten deze woorden wederom den hoofdmannen; en zij werden bevreesd, horende, dat zij Romeinen waren. En zij, komende, baden hen, en als zij hen uitgeleid hadden, begeerden zij, dat zij uit de stad gaan zouden. En uitgegaan zijnde uit de gevangenis, gingen zij in tot Lydia; en de broeders gezien hebbende, vertroostten zij dezelve, en gingen uit de stad.

**Hand. 17:1-4
Thessalonica**

ONDERRICHT IN THESSALONICA. En door Amfípolis en Apollónia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonía, alwaar een synagoge der Joden was. En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften, dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat “deze Jezus is de Christus, Dien ik”, zeide hij, “ulieden verkondige.” En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Hand. 17:5-9

AANVAL OP HUIS VAN JASON. Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen. En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad, roepende: “Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen; welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk Jezus.” En zij beroerden de schare, en de oversten der stad, die dit hoorden. Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.

**Hand.
17:10-12
Berea**

GOEDE ONTVANGST IN BEREÁ. En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Beréa; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden; en dezen waren edeler, dan die te Thessalonía waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren. Velen dan uit hen geloofden, en van de Griekse eerlijke vrouwen en van de mannen niet weinige.

**Hand.
17:13-15**

OPRUIERS DWINGEN PAULUS TE VERTREKKEN. Maar als de Joden van Thessalonía verstonden, dat het Woord Gods ook te Beréa van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en bewogen de scharen. Doch de broeders zonden toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar de zee; maar Silas en Timótheüs bleven aldaar. En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athéne toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timótheüs, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.

**Hand.
17:16-21
Athene**

BIJ FILOSOFEN IN ATHENE. En terwijl Paulus hen te Athéne verwachtte, werd zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was. Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt allen dag met degenen, die hem voorkwamen. En sommigen van de Epikuréische en Stóische wijsgeren streden met hem; en sommigen zeiden: “Wat wil toch deze klapper zeggen?” Maar anderen zeiden: “Hij schijnt een verkondiger te zijn van vreemde goden”; omdat hij hun Jezus en de opstanding verkondigde. En zij namen hem, en brachten hem op de plaats, genaamd Areópagus, zeggende: “Kunnen wij niet weten, welke deze nieuwe leer zij, daar gij van spreekt? Want gij brengt enige vreemde dingen voor onze oren; wij willen dan weten, wat toch dit zijn wil.” (Die van Athéne nu allen, en de vreemdelingen, die zich daar onthielden, besteedden hun tijd tot niets anders dan om wat nieuws te zeggen en te horen.)

**Hand.
17:22-31
Areopagus**

PREEK OVER “ONBEKENDE GOD”. En Paulus, staande in het midden van de plaats, genaamd Areópagus, zeide: “Gij mannen van Athéne! Ik bemerke, dat gij alleszins gelijk als godsdienstiger zijt. Want de stad doorgaande, en aanschouwende uw heiligdommen, heb ik ook een altaar gevonden, op hetwelk een opschrift stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan, Dien gij niet kennende dient, verkondig ik ulieden.

De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt; en wordt ook van mensenheden niet gediend, als iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen

geeft; en heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning; opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons. 'Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij'; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: 'Want wij zijn ook Zijn geslacht.'

Wij dan, zijnde Gods geslacht, moeten niet menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn. God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren. Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft."

**Hand.
17:32-34**

REACTIE VAN MENIGTE. Als zij nu van de opstanding der doden hoorden, spotten sommigen daarmede; en sommigen zeiden: "Wij zullen u wederom hiervan horen." En alzo is Paulus uit het midden van hen uitgegaan. Doch sommige mannen hingen hem aan, en geloofden; onder welke was ook Dionysius, de Areopagiet, en een vrouw, met name Dámaris, en anderen met dezelve.

**Hand. 18:1-4
Corinthe**

AQUILA EN PRISCILLA. En na dezen scheidde Paulus van Athéne en kwam te Korinthe; en vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; en omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk. En hij handelde op elken sabbat in de synagoge, en bewoog tot het geloof Joden en Grieken.

Hand. 18:5-7

ONGELOVIGE JODEN. En als Silas en Timótheüs van Macedónië afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus. Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: "Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan."

En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge.

Hand. 18:8-11

VELE JODEN AANVAARDEN EVANGELIE. En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt. En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: "Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet. Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volks in deze stad."

En hij onthield zich aldaar een jaar en zes maanden, lerende onder hen het Woord Gods.



CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.